

Ширното поле зелено
Съ цвѣтенца богато,
Днесъ додѣ око ти стига,
Е стопено злато . . .

Люб. Бобевски.

Доброжелателка на пчелитѣ.

1.

Една млада мечка влѣзла въ пчелника да си похапне медъ. Щомъ бръкнала лапата си въ дупката на кошера, пчелитѣ изкочили и почнали да я жилиятъ немилостиво.

— На ти тебе сладъкъ медъ, безочлива мецо! бръмчели сърдито пчелитѣ.

— Неблагодарници! крѣвопийци! Какъ не ги е срамъ да ми се отплащатъ съ такава неблагодарностъ! зарѣмжала мечката: азъ мислѣхъ да имъ прѣмѣстя кошера въ гората край планинското поточе подъ старитѣ липи, далече отъ хората и да живѣятъ на свобода, а тѣ седнали да ме жилиятъ немилостиво! . . .

— Тази добрина остави за друго и се махкай доброволно отъ тукъ, защото ще те прогонимъ насила, обадила се една стара пчела.

— Прощавайте тогасъ, казала мечката и се върнала назадъ. Какви неблагодарници! На доброто съ зло отплащатъ. Па и защо ли е меда имъ, когато той е съвсѣмъ блудкавъ и лепкавъ!

Всѣки се сѣща, че мечката тукъ лѣже. Сжщо тѣй излѣга и кума лиса, когато не можа да стигне хубавото грозде на високата лоза.